The Early Prophets - One Book, One Theme - class #40 The centrality of the Temple in Neviim Rishonim, in light of purpose of Maamad Har Sinai in Chumash

Source sheet for TIM shiur by Menachem Leibtag/

Introduction -

As today is just a few days before chag Matan Torah, and as we near the transition from Sefer Shmuel to Sefer Melachim –today's class will focus on the centrality of the Mikdash in Chumash & Navi.

Review:

The difference between Shaul & David in regard to the Mishkan DH I. chapter 13

א וַיּנְעַץ דָּוִיד, עִם-שָׂרֵי הָאֲלָפִים וְהַמֵּאוֹת--לְכָל-נגיד.

1 And David consulted with the captains of thousands and of hundreds, even with every leader.

בּ וַיּאמֶר דָּוִיד לְכֹל קְהַל יִשְׂרָאֵל, אִם-עֲלֵיכֶם טוֹב וּמִן-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נִפְּרְצָה נִשְׁלְחָה עַל-אַחֵינוּ הַנִּשְׁאָרִים בְּכֹל אַרְצוֹת יִשְׂרָאֵל, וְעִמְּהֶם הַכּּהְנִים וְהַלְוִיִם, בְּעָרֵי מִגְרְשֵׁיהֶם; וְיִקְּבְצוּ, אֵלֵינוּ.

2 And David said unto all the assembly of Israel: 'If it seem good unto you, and if it be of the LORD our God, let us send abroad everywhere unto our brethren that are left in all the land of Israel, and with them to the priests and Levites that are in their cities that have open land about them, that they may gather themselves unto us;

ג וְנָסַבָּה אֶת-אֲרוֹן אֱלֹהֵינוּ, אֵלֵינוּ: כִּי-לֹא דְרַשְׁנֵהוּ, בִּימֵי שַׁאוּל.

3 and let us bring back the ark of our God to us; for we sought not unto it in the days of Saul.

ד וַיּאמְרוּ כָל-הַקָּהָל, לַעֲשׂוֹת כֵּן: כִּי-יָשַׁר הַדְּבָר, בָּעִינֵי כַל-הַעַם.

4 And all the assembly said that they would do so; for the thing was right in the eyes of all the people.

ה וַיַּקְהֵל דָּוִיד אֶת-כָּל-יִשְׂרָאֵל, מִן-שִׁיחוֹר מִצְרַיִם וְעַד-לְבוֹא חֲמָת, לְהָבִיא אֶת-אֲרוֹן הָאֱלֹהִים, מִקְרְיַת יְעָרִים. **5** So David assembled all Israel together, from Shihor the brook of Egypt even unto the entrance of Hamath, to bring the ark of God from Kiriath-jearim.

וּ וַיַּעַל דָּוִיד וְכָּל-יִשְׂרָאֵל בַּעֲלָתָה, אֶל-קִרְיַת יְעָרִים אֲשֶׁר לִיהוּדָה: לְהַעְלוֹת מִשָּׁם, אֵת אֲרוֹן הָאֱלֹהִים יְהוָה יוֹשֵב הַכְּרוּבִים--אֲשֶׁר-נִקְרָא שֵׁם.

6 And David went up, and all Israel, to Baalah, that is, to Kiriath-jearim, which belonged to Judah, to bring up from thence the ark of God, the LORD that sitteth upon the cherubim, whereon is called the Name.

זֹ וַיַּרְכִּיבוּ אֶת-אֲרוֹן הָאֱלֹהִים, עַל-עֲגָלָה חֲדָשָׁה, מִבֵּית, אֲבִינָדָב; וְעֻזָּא וְאַחְיוֹ, נֹהֲגִים בָּעֲגָלָה. **7** And they set the ark of God upon a new cart, [and brought it] out of the house of Abinadab; and Uzza and Ahio drove the cart.

 ח וְדָוִיד וְכָל-יִשְׂרָאֵל, מְשַׂחֲקִים לִפְנֵי הָאֱלֹהִים--בְּכָל-עֹז; וּבְשִׁירִים וּבְכִנֹרוֹת וּבִנְבָלִים וּבְתֻפִּים, וּבִמְצִלְתַּיִם וּבַחֱצֹצְרוֹת. 8 And David and all Israel played before God with all their might; even with songs, and with harps, and with psalteries, and with timbrels, and with cymbals, and with trumpets.

II. The source in Devarim chapter 12 The concept of a central Temple, or a national place of gathering

- ד לא-תַעשון כֶּן, לַיהוָה אֵלהֵיכֶם.
- **4** Ye shall not do so unto the LORD your God.
- ה כִּי אִם-אֶל-הַמְּקוֹם אֲשֶׁר-יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם, מִכָּל-שִׁבְטֵיכֶם, לְשׁוּם אֶת-שְׁמוֹ, שָׁם--לִשְׁכִנוֹ תִדְרִשׁוּ, וּבָאתָ שְׁמַה.
- **5** But unto the place which the LORD your God shall choose out of all your tribes to put His name there, even unto His habitation shall ye seek, and thither thou shalt come;
- וַהֲבֵאתֶם שָׁמָּה, עֹלֹתֵיכֶם וְזִבְחֵיכֶם, וְאֵת מַעְשְׂרֹתֵיכֶם, וְאֵת תְּרוּמַת יֶדְכֶם; וְנִדְרֵיכֶם, וְנִדְבִיכֶם, וְנִדְבֹתִיכֶם, וּבְכֹרֹת בְּקַרְכֶם, וְצֹאנְכֶם.
- 6 and thither ye shall bring your burnt-offerings, and your sacrifices, and your tithes, and the offering of your hand, and your vows, and your freewill-offerings, and the firstlings of your herd and of your flock;
- ז וַאֲכַלְתֶּם-שָׁם, לִפְנֵי יְחוָה אֱלֹהֵיכֶם, וּשְׂמַחְתֶּם בְּכֹל מִשְׁלַח יֶדְכֶם, אַתֶּם וּבָתֵּיכֶם--אֲשֶׁר בַּרַכְדְּ,יְחוַה אֵלֹהֵידְ.

7 and there ye shall eat before the LORD your God, and ye shall rejoice in all that ye put your hand unto, ye and your households, wherein the LORD thy God hath blessed thee.

III. Review of Ramban's explanation for the purpose of the Mishkan [his commentary on Shmot 25:1]

, כאשר דבר השם עם ישראל פנים בפנים עשרת הדברות

*וציוה אותם על ידי משה קצת מצוות

שהם כמו אבות למצוותיה של תורה,

כאשר הנהיגו רבותינו *עם הגרים שבאים להתייהד*,

*וישראל קבלו עליהם לעשות כל מה שיצום על ידו של משה,

* וכרת עימהם ברית על כל זה,

מעתה -הנה- הם לו לעם והוא להם לאלוהים

כאשר התנה עימהם מתחלה:

"ועתה אם שמוע תשמעו בקולי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגולה'' ואמר ''ואתם תהיו לי ממלכת כוהנים וגוי קדוש''

והנה הם קדושים

ראויים שיהיה בהם מקדש להשרות שכינתו ביניהם.

ולכן ציווה תחלה <mark>על דבר המשכן</mark>

שיהיה לו בית בתוכם <u>מקודש לשמו,</u> ושם ידבר עם משה ויצווה את בני ישראל.

*והנה עיקר החפץ במשכן הוא מקום מנוחת השכינה שהוא הארון ,כמו שאמר (להלן כה כב): "ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפורת",

על כן הקדים הארון והכפורת בכאן כי הוא מוקדם במעלה, וסמך לארון השולחן והמנורה - שהם כלים כמוהו, ויורו על עניין המשכן שבעבורם נעשה.

אוסוד המשכן הוא^{*}

שיהיה הכבוד אשר שכן על הר סיני<u> - שוכן עליו בנסתר.</u>

וכמו שנאמר שם (לעיל כד טז): וישכן כבוד ה' על הר סיני, וכתיב (דברים ה כא): הן הראנו ה' אלוהינו את כבודו ואת גדלו, כן כתוב במשכן וכבוד ה' מלא את המשכן (להלן מ לד).

והיה במשכן תמיד עם ישראל הכבוד שנראה להם בהר סיני.

ובבא משה -היה אליו הדבור אשר נדבר לו בהר סיני.

וכמו שאמר במתן תורה (דברים ד לו):

מן השמים השמיעך את קולו לייסרך... ועל הארץ הראך את "מן העדולה" אשו הגדולה"

כך במשכן כתיב) במדבר ז פט):

"וישמע את הקול מדבר אליו מעל הכפורת מבין שני הכרובים וידבר אליו ." IV. The theme of this place of national gathering in Sefer Devarim & all the mitzvot that relate to it - and why.

What is Sefer Devarim?

Discussion - review of first four books, or something else?

See Shmot 24:12-28 & 34:27-32 / what are these laws?

What laws should have been given on Har Sinai?

Study Devarim chapter 5, noting how it begins a speech

[that continues thru end of chapter 26]

Note how this speech in introduced by Chumash in 4:44-47

And introduced by Moshe Rabeinu in 4:1-14

Purpose of this law code based on purpose of brit Sinai

The Covenant at Mount Sinai - to become God's nation /Shmot 19:5-6

5 Now therefore,
if you will hearken unto My
voice, and keep My covenant,
[then] you shall be Mine own
treasure from among all peoples;
for [because/even though] all the earth is
Mine; 6 and you shall be for Me a
kingdom of priests, and a holy
nation. These are the words you shall speak

ה וְעַהָּה, אִם-שְׁמוֹעַ תִּשְׁמְעוּ בְּּלְלִי, וּשְׁמַרְתָּם, אֶת-בְּרִיתִי--וְהְיִיתֶם לִי סְגֻלְּה מִבְּל-הָעַמִּים, כִּי-לִי כְּל-הָאֶרֶץ. ו וְאַתֶּם תִּהְיוּ-לִי מַמְלֶכֶת כֹּהֲנִים, וְגוֹי קָדוֹשׁ אֵלֶּה, הַדְבְרִים אֲשֶׁר חְּדַבֵּר...

$V\dots$ Outline of the main speech in Sefer Devarim, and its key sections:

Chapter 5 Moshe Rabeinu retells the story of Maamad Har Sinai,
and how he received at that time - the laws that he is about to teach
Chapters 6->11 - The "mitzvah" section , the love & fear of God
/ From "shema" to "v'haya im shmoah"

[note how 6:4-6 introduces & 11:22-25 concludes this section
Chapters 12->26 - The "chukim u'mishpatim" section
/ The Laws that will establish God's nation in the Land of Israel
[note the transition for end of chapter 11 into 12:1]
Note the theme of 'memory' in numerous mitzvot

Examples of the parallel between the detailed laws and Dibrot

[THE 'MITZVA' SECTION]

6 -11 I 'Ahavat Hashem', emuna
II Not worshipping 'avoda zara'
(parallel to the first two dibrot)

[THE 'CHUKIM U-MISHPATIM' SECTION]

12-14 III Establishing God's **Name** in the Temple-

HAMAKOM ASHER YIVCHAR HASHEM l'shaken SHMO sham

(parallel to not saying God's Name in vain)

15-16 IV The **seven** year Shmitta cycle & 3 regalim, **7 days of chag ha'matzot**, **7 weeks**, **7 days succot in 7th month** (parallel to **Shabbat**)

17-18 V The national **leaders** (shoftim, kohanim & levi'im, melech, and navi)

(parallel to honoring parents)

19-21 VI Laws of going to war, murder, and capital punishment

(parallel to 'lo tirtzach')

21-25 VII-X Misc. laws 'bein adam le-chavero' (parallel to the final dibrot)

VI. Conclusion of the main speech [26:16-19] matching intro in 5:1 -2

פרק ה -א וַיִּקְרָא מֹשֵׁה, אֱל-כָּל-יִשְׂרָאֵל, וַיּאֹמֶר אֲלֶהֶם:

ּ שְׁמֵע יִשְׂרָאֵל אֶת-הַחָּקִּים וְאֶת-הַמִּשְׁפָּטִים, אֲשֶׁר אָנֹכִי דֹּבֵר בְּאָזְנֵיכֶם הַיּוֹם; **וּלִמַדִּתֵּם אֹתָם**, וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשֹׁתָם.

ה' אֱלהֵינוּ, כָּרַת עִמָּנוּ **בִּרִית**-בַּחֹרֵב...

And concludes in chapter 26 with:

טז - יט הַיּוֹם הַזֶּה, ה' אֱלהֶיךּ מְצַוְּדְּ לַעֲשׁוֹת אֶת-הַחֻקִּים הָאֵלֶּה וְאֶתּ-הַמִּשְׁפָּטִים; וְשָׁמַרְתָּ וְעָשִיתָ אוֹתָם, בְּכָל-לְבָבְדְּ וּבְכָל-נַפְשֶׁדְּ. אַת-ה' הַאֵּמֵרַתּ, הַיּוֹם

- לְהָיוֹת לְדְּ לֵאלהִים
 - וְלַלֶּכֶת בְּדְרַכֵיו
- וַלְשָׁמֹר חָקַיו וּמְצוֹתֵיו וּמִשְׁפַּטֵיו
 - וְלִשְׁמֹעַ בִּקֹלוֹ.

ניהוָה הָאֵמִירִדְּ הַיּוֹם,

- , לְהְיוֹת לוֹ לְעַם סְגֻלָּה, כַּאֲשֶׁר, דְּבֶּר-לָדְ \bullet
 - וְלִשְׁמֹר, כָּל-מִצְוֹתָיו.
- ,וּלְתִתְּדָּ עֶלְיוֹן, עַל כָּל-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָשָׂה
 - ָלְתְהָלָה, וּלְשֵׁם וּלְתִּבְּאָרֶת 🧿
- יןלְהְיֹתְךּ **עַם-קדֹשׁ לַה׳ אֱלֹהֶידּ**, כַּאֲשֶׁר דִּבֵּר •